

12 Δεκεμβρίου 2023

«Ἄρον σου τὴν φωνήν», Προσόμοιον Κυριακῆς προ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως (Μέλος Σπυρίδωνος Βατοπαιδινού)

/ [Μουσική](#) / [Βυζαντινή Μουσική](#)

Χορός Βατοπαιδινών πατέρων ψάλλει το προσόμοιο των Αίνων «Άρον σου τήν φωνήν», της Κυριακής προ της Χριστού Γεννήσεως σε αργό ειρμολογικό μέλος και σύνθεση του μοναχού Σπυρίδωνος Βατοπαιδινού.

Ο μοναχός Σπυρίδων, ο Βατοπαιδινός, καταγόταν από την πόλη της Θεσσαλονίκης, γεγονός που το μαρτυρεί συχνά ο ίδιος. Ακμάζει το β' μισό του 19ου αιώνα και τον συναντούμε για πρώτη φορά το έτος 1868 ως γραφέα μιας μουσικής συλλογής. Ο Σπυρίδων ήταν μουσικός, ψάλτης και βιβλιογράφος. Έχει συνθέσει διάφορα νέα μαθήματα, τα περισσότερα από τα οποία περιέχονται στην συντεθείσα και γραφείσα από αυτόν νέα Συλλογή. Πρόκειται για επτά κώδικες τους οποίους έγραψε το έτος 1868. Κάθε κώδικας περιλαμβάνει, όπως αναφέρεται στο βιβλιογραφικό σημείωμα, "άπασαν την ενιαύσιον ακολουθίαν, των τε δεσποτικών και θεομητορικών εορτών, και των εορταζομένων αγίων του όλου ενιαυτού. του τε τριωδίου και πεντηκοσταρίου των εν ταίς ιεραίς αγρυπνίαις ψαλλομένων μαθημάτων, κατά το έθος του Αγίου Όρους Αθω. και μάλιστα δέ, κατά την ιεράν και περιφανή Βασιλικήν τε, και Πατριαρχικήν Μεγίστην Μονήν του Βατοπαιδίου.". Εδώ ο Σπυρίδων, μελοποίησε κυρίως προσόμοια Του Εσπερινού, Των Αποστίχων, και των Αίνων, Δοξαστικά κατά το ύφος του Ιακώβου Πρωτοψάλτου ή του Λαμπαδαρίου, Πέτρου, ως συντομώτερα. Εκτός αυτών συνέθεσε ακόμη απολυτικά, καθίσματα, ιδιόμελα κατά τρόπον αργότερον, ως συνηθίζονται να ψάλλονται στις πολύωρες αγιορετικές αγρυπνίες. Έργα όπως του Σπυρίδωνα περιέχονται και σε άλλους κώδικες, όπου συναντούμε ένα κοινωνικό ο ποιών τους αγγέλους σε ήχο

βαρύ, ένα αξιον εστι σε ήχο πλάγιο του πρώτου, “εξηγηθέν εκ του βλαχικού”.

Δεν επιδόθηκε όμως μόνο στην σύνθεση και την καλλιγραφία ο Σπυρίδων, μιμούμενος παλαιότερος συμμαναστές και συναδέλφους του, αλλά διακρίθηκε και ως ψάλτης. Έψαλλε την εποχή που Πρωτοψάλτης της Μονής ήταν ο Περίφημος Θεοτόκης. Δεν γνωρίζουμε τον ακριβή χρόνο έλευσης του Σπυρίδωνα στην μονή, αλλά ξέρουμε ότι το 1854, κατά την γενομένη πυρκαϊά, είχε ήδη συγγράψει για πρώτη φορά ορισμένους κώδικές του, οι οποίοι και κάηκαν. Δεν μας είναι γνωστή όμως ούτε η ημερομηνία του θανάτου. το σίγουρο πάντως είναι ότι το 1890 δεν ζούσε πλέον, αφού ο Γ. Παπαδόπουλος στο έργο του “Συμβολαί εις την ιστορίαν της Εκκλησιαστικής Μουσικής”, εκδεδόμενο στα 1890, τον κατατάσσει στους μακαριστούς πλέον αγιορείτες μουσικούς. Του Σπυρίδωνα έχουν εντοπισθεί περί τους δεκαπέντε αυτόγραφους μουσικούς κώδικες.

%dfghoouiuytruipproiuy%

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN